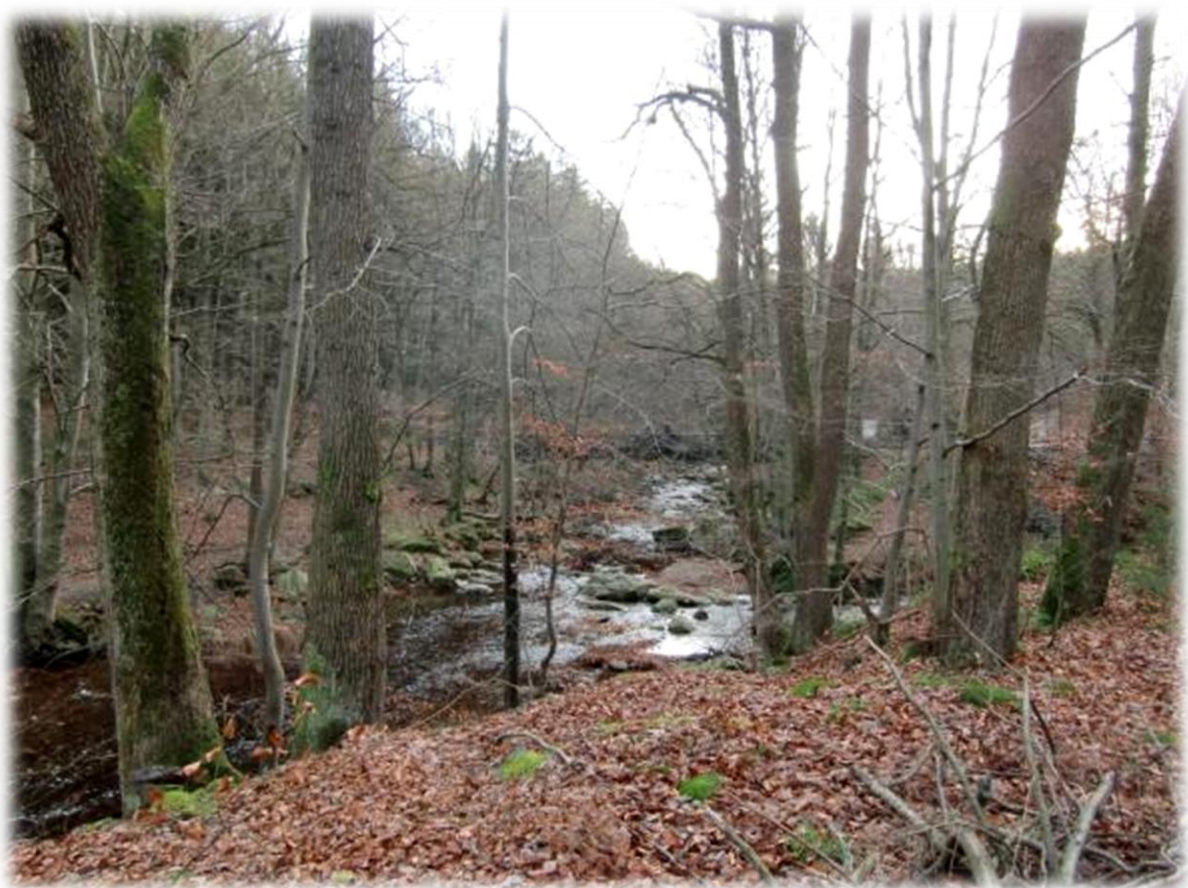

Wat komen die rare
snuiters hier doen?

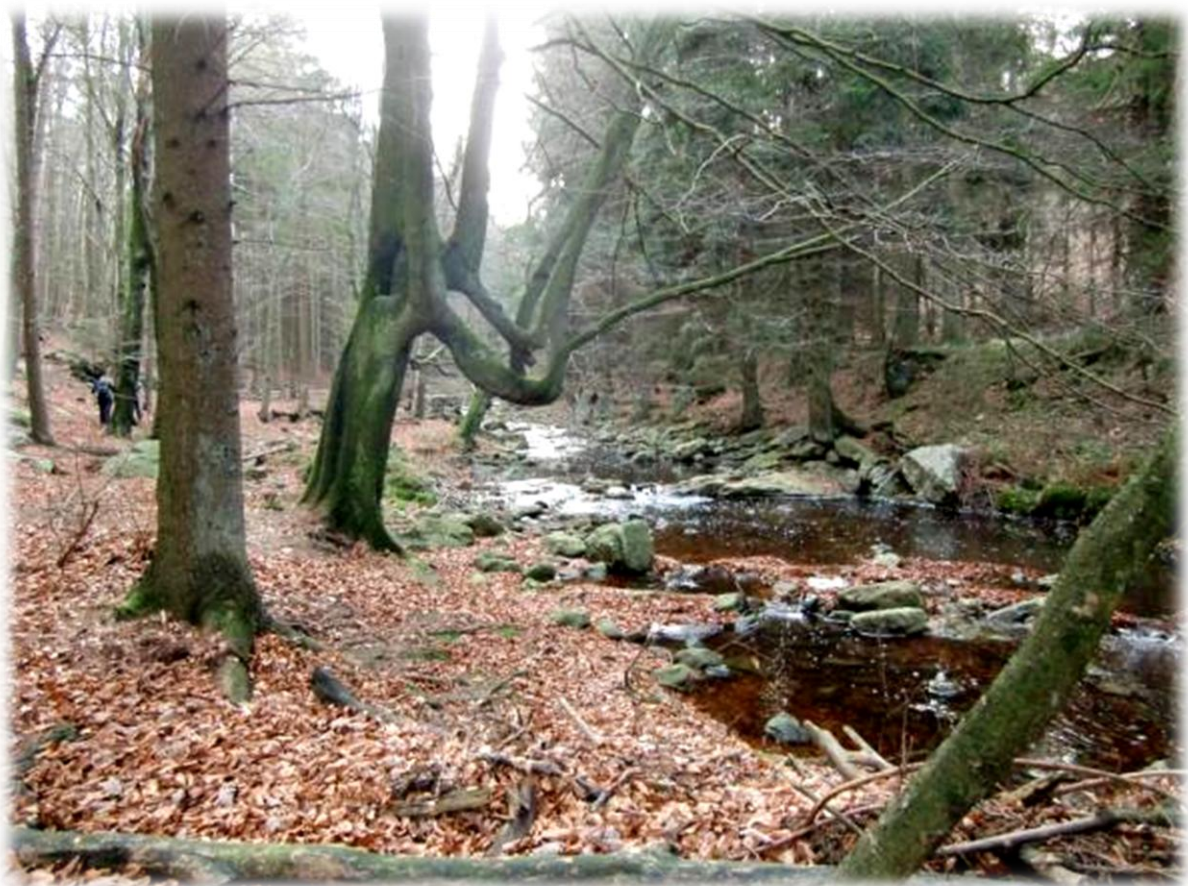
Zou er iets onder
die rokskes zitten?

We lopen nu langs de Helle of, in het Duits, de Hill. Het is een zijrivier van de Vesder. De Helle ontspringt in de nabijheid van Baraque Michel en loopt over het plateau van de Hoge Venen om 25 kilometer verderop uit te monden in Eupen in de Vesder. De Helle werd gebruikt als staatsgrens in de Romeinse tijd (Tongeren en Keulen) en in de late middeleeuwen (Hertochdom Limburg en Luxemburg) en nog later Pruisen en het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden. Na de Belgische revolutie vormde de Helle de grens tussen België en Pruisen. In 1952 werd een anderhalve kilometer lange verbindingstunnel gegraven tussen de Helle en de Weserstuwdam om het grote waterverbruik van de textielindustrie beter te kunnen regelen.

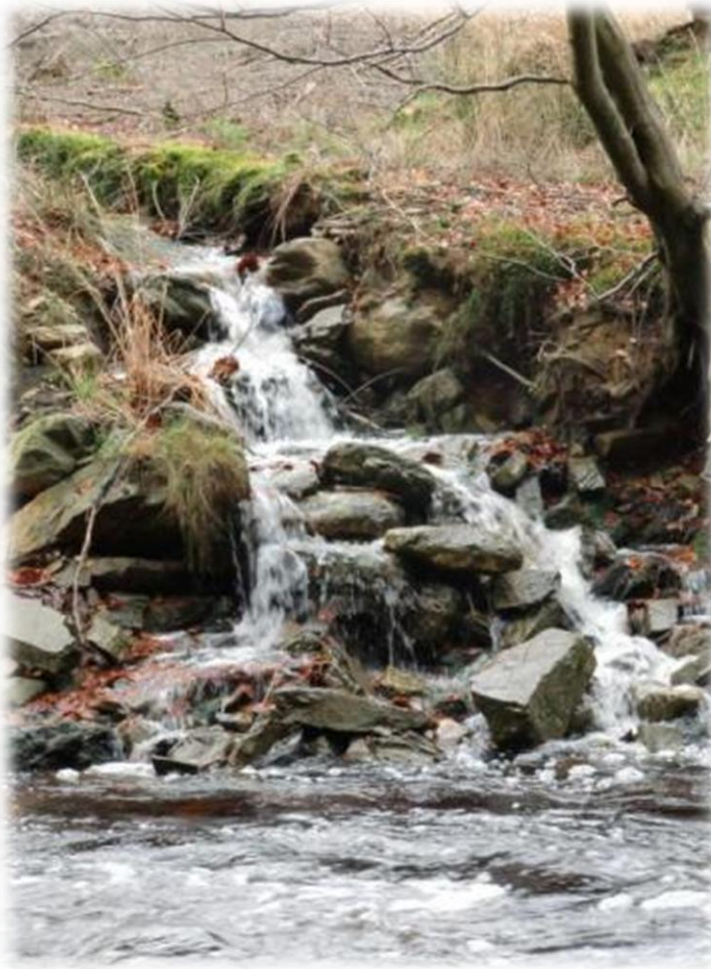

We komen nu in het gebied van de Hoge Venen. Het is een hoogvlakte en een natuurreserveaat van 4.500 hectare. Een groot deel van de regio bestaat uit hoogveenafzettingen. Een deel ervan is nog steeds actief. Dat wil zeggen dat er nog steeds veenvorming optreedt. Tot 1919 behoorde dit gebied grotendeels tot Duitsland. Met toppen tot juist onder de 700 m is dit het hoogste gebied van België, waaronder ook het hoogste punt van het land, het Signaal van Botrange (694 m). André was bang en wou absoluut een gids om door de Hoge Venen te gaan. We doen dan ook de doortocht met een gids.

Gids verpakt
in plastiek
mapje

De beken die van het plateau afwateren voeren bruinachtig gekleurd water mee. Dit water, dat uit de veengrond loopt, is zuur en bevat weinig mineralen. Het bruine water is afkomstig van microscopische onverteerde plantenresten, waaruit het veen zelf bestaat, overgebleven door gebrek aan zuurstof bij de vertering. De schuimtaarten op het water is geen vervuiling. Het zijn onverteerde resten die schuimvormende elementen van plantaardig saponien en niet verzadigde vetzuren bevatten. In de turbulentie van de beken vormen zich hierdoor witte en vette aanvoelende schuimvlokken. Planten, dieren en vissen voelen zich maar in zeer beperkte mate thuis in dit milieu.

Door het harde klimaat en de ongeschikte bodem voor gewassen bleven de Hoge Venen grotendeels vrij van bebouwing. Mede hierdoor is dit een uitzonderlijk stukje natuur dat bewaard is gebleven. Het is dan ook beschermd en vrij uniek in West-Europa en lijkt wat op de toendra's van Lapland.

Hoe moet
ik hier aan
beginnen?

Eén plant domineert de hoogvlakte :
 Pijpenstrootje. Deze in bussels groeiende
 grassoort voelt zich uitstekend op venige
 grond, zijn agressieve uitbreidingsdrang heeft
 het plateau overwoekerd en verdringt lagere
 planten waaronder het typische veenmos.
 Daardoor verdwijnt ook de sponzige natte
 bodembedekking. Vroeger werden de harde
 grassprietten aangewend om een verstopte
 pijpsteel schoon te maken, vandaar de naam.
 Pijpenstrootje sterft maar traag af vanaf de
 herfst. Pijpenstrootje en andere grassoorten
 geven aan het landschap van de Hoge Venen
 in de late herfst ook zijn karakteristieke
 rossige kleuren. Als de oude bladeren in de
 lente verdroogd zijn en de nieuwe graspieken
 nog niet de overhand hebben zijn de Hoge
 Venen erg vatbaar voor veenbrand.

Volg mij maar Ludwig
 ik ken hier de weg.

Vrijdag 11 december 2009

- Van : Baraque Michel 674 m
- Naar : Neufmarteau 235 m
- Afstand : 27 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 6 uur

We vertrekken aan Baraque Michel en moeten een vijftal minuten stappen om terug op de GR 573 te komen. Yves en Ivan zijn er deze keer niet bij. Hun plaats wordt ingenomen door Leo en door Jan, twee andere leden van de club “GR50+”

Leo

Jan

Ho, je wilt
een boompje
kopen.....

De temperaturen zijn naar de zachte kant voor de tijd van het jaar. Evenwel krijgen we toch wel af en toe een regenbui te verwerken. Soms komen we ook eens in de mist te zitten. Dit levert echter wel enkele feeërieke beelden op. We komen nagenoeg geen andere wandelaars tegen. We genieten dan ook volop van de aanwezige rust die er heerst in de Hoge Venen.

Een knuppelpad is een pad dat is aangelegd door een moerassig terrein dat op deze manier gemakkelijk overgestoken kan worden. Knuppelpaden bestaan uit aan elkaar, dwars op het pad, dikke takken, boomstronken of houten paaltjes. Het pad is het beste te vergelijken met een brug, zij het dat het nauwelijks of geen fundering heeft en op de grond ligt. Er zijn al knuppelpaden gevonden die dateren van 4000 voor Christus.

